

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΓΝΩΜΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

της 20ής Φεβρουαρίου 2004

κατόπιν αιτήματος του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ, 85/611/ΕΟΚ, 91/675/ΕΟΚ, 93/6/ΕΟΚ και 94/19/ΕΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 2000/12/ΕΚ, 2002/83/ΕΚ και 2002/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, με σκοπό τη θέσπιση νέας οργανωτικής διάρθρωσης των επιτροπών στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών [COM(2003) 659 τελικό]

(CON/2004/7)

(2004/C 58/11)

1. Στις 18 Νοεμβρίου 2003 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) έλαβε αίτημα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης να διατυπώσει τη γνώμη της σχετικά με πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ, 85/611/ΕΟΚ, 91/675/ΕΟΚ, 93/6/ΕΟΚ και 94/19/ΕΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών 2000/12/ΕΚ, 2002/83/ΕΚ και 2002/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, με σκοπό τη θέσπιση νέας οργανωτικής διάρθρωσης των επιτροπών στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών (στο εξής «προτεινόμενη οδηγία»).
 2. Η αρμοδιότητα της ΕΚΤ να διατυπώνει τη γνώμη της βασιίζεται στο άρθρο 105, παράγραφος 4 πρώτη περίπτωση της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, δεδομένου ότι η προτεινόμενη οδηγία αφορά τη διάρθρωση των επιτροπών της ΕΕ στον τομέα των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και επηρεάζει την προληπτική εποπτεία και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Σύμφωνα με το άρθρο 17.5, πρώτη πρόταση, του εσωτερικού κανονισμού της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, η παρούσα γνώμη εκδόθηκε από το διοικητικό συμβούλιο της ΕΚΤ.
 3. Η προτεινόμενη οδηγία αποτελεί μέρος ενός πακέτου θεσπιζόμενων από την Επιτροπή μέτρων για την εφαρμογή της σύστασης του Συμβουλίου — που βασίζεται στην έκθεση της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής για τη ρύθμιση, την εποπτεία και τη σταθερότητα του χρηματοπιστωτικού τομέα — να επεκταθεί η αποκαλούμενη «διαδικασία Lamfalussy» σχετικά με τη ρύθμιση του χρηματοπιστωτικού τομέα, από τις κινητές αξίες, στους τομείς των τραπεζών, των ασφαλίσεων, των επαγγελματικών συντάξεων και των οργανισμών συλλογικών επενδύσεων (ΟΣΕΚΑ). Η διαδικασία Lamfalussy βασίζεται σε μία προσέγγιση τεσσάρων επιπέδων. Στο επίπεδο 1 οι νομικές πράξεις θεσπίζονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο με τη διαδικασία της συναπόφασης. Η εν λόγω νομοθεσία περιέχει τις αρχές πλαίσια που αντανακλούν τις βασικές πολιτικές επιλογές και καθορίζει την έκταση των εκτελεστικών εξουσιών της Επιτροπής. Το επίπεδο 2 καλύπτει τη νομοθεσία που θεσπίζει η Επιτροπή επικουρούμενη από τις αποκαλούμενες «επιτροπές επιπέδου 2» που απαρτίζονται από εκπροσώπους των κρατών μελών. Το επίπεδο αυτό νομοθεσίας περιέχει τα τεχνικά εκτελεστικά μέτρα που απαιτούνται ώστε να καταστούν λειτουργικές οι αρχές της νομοθεσίας του επιπέδου 1. Η προετοιμασία των εν λόγω εκτελεστικών μέτρων διενεργείται βάσει των εργασιών των αποκαλούμενων «επιτροπών επιπέδου 3» που απαρτίζονται από εκπροσώπους υψηλού επιπέδου των εθνικών εποπτικών αρχών. Οι επιτροπές επιπέδου 3 έχουν επίσης ως ρόλο την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων εθνικών αρχών και της σύγκλισης των εποπτικών πρακτικών των τελευταίων. Τέλος, στο επίπεδο 4 η Επιτροπή και τα κράτη μέλη λαμβάνουν δράση για την αυστηρότερη εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας.
 4. Η προτεινόμενη οδηγία, μαζί με τις θεσπιζόμενες από την Επιτροπή αποφάσεις, στόχο έχει τη σύσταση δύο νέων επιτροπών επιπέδου 2 και δύο νέων επιτροπών επιπέδου 3.
- Η ευρωπαϊκή επιτροπή τραπεζών (ΕΕΤ) και η ευρωπαϊκή επιτροπή ασφαλίσεων και επαγγελματικών συντάξεων (ΕΕΑΕΣ) θα συσταθούν ως επιτροπές επιπέδου 2⁽¹⁾. Η ΕΕΤ και ΕΕΑΕΣ —

⁽¹⁾ Απόφαση 2001/527/ΕΚ της Επιτροπής της 6ης Ιουνίου 2001 για τη σύσταση της ευρωπαϊκής επιτροπής ρυθμιστικών αρχών (ΕΕ L 191 της 13.7.2001, σ. 43), όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση 2004/7/ΕΚ (ΕΕ L 3 της 7.1.2004, σ. 32), και απόφαση 2001/528/ΕΚ της Επιτροπής της 6ης Ιουνίου 2001 για τη σύσταση της ευρωπαϊκής επιτροπής κινητών αξιών (ΕΕ L 3 της 7.1.2004, σ. 33).

⁽²⁾ Οδηγία 2002/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 2002 σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, ασφαλιστικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων επενδύσεων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων και για την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 73/239/ΕΟΚ, 79/267/ΕΟΚ, 92/49/ΕΟΚ, 92/96/ΕΟΚ, 93/6/ΕΟΚ και 93/22/ΕΟΚ και των οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 98/78/ΕΚ και 2000/12/ΕΚ (ΕΕ L 35 της 11.2.2003, σ. 1).

⁽³⁾ Απόφαση 2004/9/ΕΚ της Επιτροπής της 5ης Νοεμβρίου 2003 για τη σύσταση της ευρωπαϊκής επιτροπής ασφαλίσεων και επαγγελματικών συντάξεων (ΕΕ L 3 της 7.1.2004, σ. 34) και απόφαση 2004/10/ΕΚ της Επιτροπής της 5ης Νοεμβρίου 2003 για τη σύσταση της ευρωπαϊκής επιτροπής τραπεζών (ΕΕ L 3 της 7.1.2004, σ. 36).

όπως η ΕΕΚΑ στον τομέα των κινητών αξιών και η ΕΧΟΕΔ όσον αφορά ζητήματα των χρηματοπιστωτικών ομίλων ετερογενών δραστηριοτήτων — θα συμβουλευθούν την Επιτροπή σε θέματα πολιτικής και σε προτάσεις της Επιτροπής στους τομείς των τραπεζών και των ασφαλίσεων αντίστοιχα. Θα επικουρούν επίσης την Επιτροπή στην άσκηση των εκτελεστικών της εξουσιών στο επίπεδο 2. Η ΕΕΤ και η ΕΕΑΕΣ θα αντικαταστήσουν την υπάρχουσα συμβουλευτική επιτροπή τραπεζών και την επιτροπή ασφαλιστικών θεμάτων αντίστοιχα. Η ΕΚΤ θα συμμετέχει ως παρατηρητής στην ΕΕΤ, όπως συμμετέχει και στην ΕΕΚΑ και στην ΕΧΟΕΔ.

Επιπλέον, οι τρέχουσες αρμοδιότητες της επιτροπής επικοινωνίας για τους ΟΣΕΚΑ σχετικά με την παροχή συνδρομής στην Επιτροπή όσον αφορά τα εκτελεστικά μέτρα στον τομέα των ΟΣΕΚΑ θα μεταβιβαστούν στην ΕΕΚΑ.

Σκοπός της προτεινόμενης οδηγίας είναι η αντικατάσταση των παραπομπών της κοινοτικής νομοθεσίας στην προηγούμενη διάρθρωση των επιτροπών στους τομείς των τραπεζών, των ασφαλίσεων και των ΟΣΕΚΑ με παραπομπές στην ΕΕΤ, την ΕΕΑΕΣ και την ΕΕΚΑ αντίστοιχα. Οι αποφάσεις της Επιτροπής για τη σύσταση της ΕΕΤ και της ΕΕΑΕΣ και για την επέκταση του ρόλου της ΕΕΚΑ θα τεθούν σε ισχύ μόλις το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εκδώσουν την προτεινόμενη οδηγία.

Στο επίπεδο 3, η επιτροπή ευρωπαϊκών αρχών τραπεζικής εποπτείας (ΕΕΑΤΕ) και η επιτροπή ευρωπαϊκών εποπτικών αρχών ασφαλίσεων και επαγγελματικών συντάξεων (ΕΕΕΑΕΣ) έχουν συσταθεί με ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 2004 ⁽⁴⁾ και 24 Ιανουαρίου 2003 ⁽⁵⁾ αντίστοιχα. Ο ρόλος της ΕΕΑΤΕ και της ΕΕΕΑΕΣ είναι να συμβουλευθούν την Επιτροπή σχετικά με εκτελεστικά μέτρα στα αντίστοιχα πεδία των αρμοδιοτήτων τους, να συνεισφέρουν στη σύγκλιση των εποπτικών πρακτικών και να ενισχύουν τη συνεργασία των εποπτικών αρχών, συμπεριλαμβανομένης της ανταλλαγής πληροφοριών για μεμονωμένα εποπτευόμενα ιδρύματα. Σύμφωνα με τις συστάσεις της έκθεσης της Οικονομικής και Δημοσιονομικής Επιτροπής, οι κεντρικές τράπεζες που δεν εμπλέκονται άμεσα στην εποπτεία μεμονωμένων πιστωτικών ιδρυμάτων, συμπεριλαμβανομένης της ΕΚΤ, αποτελούν μέλη της ΕΕΑΤΕ χωρίς δικαίωμα ψήφου.

Τέλος, με την έκδοση της προτεινόμενης οδηγίας, οι τρέχουσες αρμοδιότητες για τις εργασίες επιπέδου 3 της επιτροπής επικοινωνίας για τους ΟΣΕΚΑ θα μεταβιβαστούν στην ΕΕΡΑΑΚΑ ⁽⁶⁾.

5. Η ΕΚΤ επιδοκιμάζει την επέκταση της διαδικασίας Lamfalussy από τον τομέα των κινητών αξιών στους τομείς των τραπεζών, των ασφαλίσεων, των επαγγελματικών συντάξεων και των ΟΣΕΚΑ. Όπως υπογραμμίζει και η διοργανική ομάδα παρακολούθησης (ΔΟΠ) στη δεύτερη ενδιάμεση έκθεσή της, η διαδικασία Lamfalussy αποτελεί θετική συνεισφορά στην ταχεία και ευέλικτη ρύθμιση των αγορών κινητών αξιών της ΕΕ και αποτε-

λεί κατάλληλη νομοθετική διαδικασία σε οποιονδήποτε χρηματοπιστωτικό τομέα. Η ΕΚΤ συμμερίζεται την άποψη αυτή και συνεπώς υποστηρίζει πλήρως τα μέτρα που έχει προτείνει η Επιτροπή. Με μία κατάλληλη διοργανική συμφωνία, που θα διαφυλάττει τα δικαιώματα όλων των εμπλεκόμενων κοινοτικών οργάνων, η επέκταση της διαδικασίας Lamfalussy θα οδηγήσει σε μια πιο αποτελεσματική και διαφανή νομοθετική διαδικασία σε όλους τους χρηματοπιστωτικούς τομείς. Θα διευκολύνει τη γρήγορη και αποτελεσματική ανταπόκριση, από ρυθμιστικής πλευράς, στις εξελίξεις της αγοράς.

6. Η επέκταση της διαδικασίας Lamfalussy σε όλους τους χρηματοπιστωτικούς τομείς προσφέρει επίσης μια ευκαιρία για δημιουργία ενός πιο εναρμονισμένου και απλοποιημένου ρυθμιστικού πλαισίου. Από την άποψη αυτή, η ΕΚΤ θα ήθελε να υπογραμμίσει ότι είναι ευκαία η επίτευξη περαιτέρω προόδου στην εκπόνηση ενός πιο συνεκτικού συνόλου ευρωπαϊκών κανόνων για τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Οι συστάσεις της δεύτερης ενδιάμεσης έκθεσης της ΔΟΠ δείχνουν προς την ίδια κατεύθυνση. Η εν λόγω έκθεση διαλαμβάνει ότι τα μέτρα επιπέδου 1 θα πρέπει να περιορίζονται μόνο σε αρχές πλαίσια και ότι τα μέτρα επιπέδου 2 θα πρέπει να περιέχουν σαφείς κανόνες ώστε να διασφαλίζεται μια συνεπής εφαρμογή στα κράτη μέλη. Επιπροσθέτως, η έκθεση υποδεικνύει τη συχνότερη χρήση των κανονισμών στο επίπεδο 2. Συνιστά, επίσης, η χρήση των οδηγιών, στο επίπεδο αυτό, να περιοριστεί στις περιπτώσεις όπου θεμελιώδεις προβληματισμοί δεν καθιστούν επιθυμητή τη χρήση κανονισμών ή όπου είναι κατάδηλη η ανάγκη για εθνική νομοθεσία. Η ΕΚΤ υποστηρίζει τις πιο πάνω συστάσεις. Η εφαρμογή τους θα μπορούσε σταδιακά να οδηγήσει στην ανάδειξη των πράξεων επιπέδου 2 ως του κυρίου σώματος τεχνικών κανόνων που εφαρμόζονται στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα της ΕΕ. Ταυτόχρονα, τα ζητήματα εκείνα που θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν προσφορότερα στην νομοθεσία της ΕΕ θα μπορούσαν να μεταφερθούν από την εθνική νομοθεσία στις πράξεις επιπέδου 2. Η ΕΚΤ είναι πεπεισμένη ότι ένα τέτοιο εναρμονισμένο και απλοποιημένο σύνολο ευρωπαϊκών κανόνων θα συνεισέφερε σημαντικά στην περαιτέρω ενοποίηση των χρηματοπιστωτικών αγορών, θα μείωνε αξιοσημείωτα το κόστος ρύθμισης για τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα και θα ενίσχυε τα δικαιώματα των καταναλωτών όσον αφορά τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες. Στη νέα διαδικασία εκπόνησης νομοθεσίας, εκτενείς διαβουλεύσεις με τους συμμετέχοντες στην αγορά θα είναι ουσιώδεις για τον προσδιορισμό των τυχόν εναπομεινάντων εμποδίων στην ενοποίηση των χρηματοπιστωτικών αγορών και για την επινόηση ρυθμιστικών λύσεων προς αντιμετώπισή τους.

7. Όσον αφορά τις επιτροπές επιπέδου 2, η ΕΚΤ επιδοκιμάζει ιδιαίτερα τα προταθέντα μέτρα όσον αφορά τον τραπεζικό τομέα. Η προτεινόμενη οδηγία ορθά τονίζει τον κανονιστικό προσανατολισμό της ΕΕΤ, αναγνωρίζοντας τη σημαντική πρόοδο που επιτεύχθηκε στην εποπτική συνεργασία στην ΕΕ από την έκδοση της πρώτης και της δεύτερης τραπεζικής οδηγίας ⁽⁷⁾.

⁽⁴⁾ Απόφαση 2004/5/ΕΚ της Επιτροπής της 5ης Νοεμβρίου 2003 για τη σύσταση της επιτροπής ευρωπαϊκών αρχών τραπεζικής εποπτείας (ΕΕ L 3 της 7.1.2004, σ. 28).

⁽⁵⁾ Απόφαση 2004/6/ΕΚ της Επιτροπής της 5ης Νοεμβρίου 2003 για τη σύσταση της επιτροπής ευρωπαϊκών εποπτικών αρχών ασφαλίσεων και επαγγελματικών συντάξεων (ΕΕ L 3 της 7.1.2004, σ. 30).

⁽⁶⁾ Βλ. τις αποφάσεις 2004/7/ΕΚ και 2004/8/ΕΚ της Επιτροπής όπως αναφέρονται στην υποσημείωση 1 ανωτέρω.

⁽⁷⁾ Πρώτη οδηγία 77/780/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 1997 περί του συντονισμού των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος (ΕΕ L 322 της 17.12.1997, σ. 30) (καταργήθηκε από την οδηγία 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου). Δεύτερη οδηγία 89/646/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 15ης Δεκεμβρίου 1989 για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών πράξεων που αφορούν την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικού ιδρύματος και την τροποποίηση της οδηγίας 77/780/ΕΟΚ (ΕΕ L 386 της 30.12.1989, σ. 1). Οι ανωτέρω δύο οδηγίες κωδικοποιήθηκαν με την οδηγία 2000/12/ΕΚ.

Επιπλέον, η ίδρυση της ΕΕΑΤΕ στο επίπεδο 3 θα αποτελέσει τη βάση για περαιτέρω ενίσχυση και ενδυνάμωση της συνεργασίας αυτής. Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΚΤ επισημαίνει την προτεινόμενη απαλοιφή του άρθρου 59 της οδηγίας 2000/12/ΕΚ⁽⁸⁾, σχετικά με τους δείκτες παρακολούθησης της φερεγγυότητας και της ρευστότητας. Η ΕΚΤ συμφωνεί με την πρόταση αυτή και υποστηρίζει το σκεπτικό της αιτιολογικής έκθεσης για την απαλοιφή: οι δείκτες παρακολούθησης της φερεγγυότητας είναι πλέον σε μεγάλο βαθμό περιττοί, λαμβανομένου υπόψη του καθοριζόμενου στην οδηγία δείκτη φερεγγυότητας, ενώ η θέσπιση δεικτών παρακολούθησης της ρευστότητας είναι ξεπερασμένη εν όψει των εξελίξεων στη διαχείριση του κινδύνου ρευστότητας των τραπεζών. Επιπλέον, η παρακολούθηση της φερεγγυότητας και της ρευστότητας αντιμετωπίζεται προσφορότερα στο επίπεδο των αρμόδιων αρχών και των κεντρικών τραπεζών, λαμβανομένης υπόψη της απαιτούμενης για τη δραστηριότητα αυτή ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ τους. Η ΕΚΤ σημειώνει, από την άποψη αυτή, ότι είναι ουσιώδες να αναγνωριστεί ο ρόλος της επιτροπής τραπεζικής εποπτείας (ΕΤΕ) του Ευρωπαϊκού Συστήματος Κεντρικών Τραπεζών, η οποία έχει ήδη αναπτύξει ένα πλαίσιο για την παρακολούθηση των μακροπροληπτικών εξελίξεων.

8. Όσον αφορά τις νέες επιτροπές επιπέδου 3, η ΕΚΤ θεωρεί ότι αυτές θα ενδυναμώσουν την εποπτική συνεργασία σε όλους τους χρηματοπιστωτικούς τομείς και θα διασφαλίζουν συνεπέστερη εφαρμογή τόσο των αρχών επιπέδου 1 όσο και των τεχνικών κανόνων επιπέδου 2. Επιπλέον, η συνεργασία στο επίπεδο 3 θα συντελέσει στην επίτευξη μεγαλύτερης εποπτικής σύγκλισης με τη θέσπιση κοινών προτύπων και αποδεκτών βέλτιστων πρακτικών, αναβαθμίζοντας έτσι τη συνολική εποπτεία των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και ομάδων που ασκούν δραστηριότητες σε όλη την ΕΕ, μειώνοντας ταυτόχρονα τον φόρτο εργασίας που απαιτεί η συμμόρφωση σε θέματα εποπτείας. Η στενότερη συνεργασία μεταξύ των οικείων αρχών, σε όλο και περισσότερο ενοποιούμενες αγορές, θα καταστήσει ευκολότερη την παρακολούθηση των απειλών κατά της ασφάλειας και της ευρωστίας των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και των κινδύνων για τη χρηματοπιστωτική σταθερότητα. Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΚΤ επικροτεί θερμά το γεγονός ότι η απόφαση της Επιτροπής για τη σύσταση της ΕΕΑΤΕ αναγνωρίζει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της εποπτικής συνεργασίας στον τραπεζικό τομέα. Η στενή και αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ κεντρικών τραπεζών και εποπτικών αρχών είναι ζωτική για την προ-

ώθηση της χρηματοπιστωτικής σταθερότητας. Οι τραπεζικές δραστηριότητες ενέχουν έναν συστημικό κίνδυνο που επιδρά στον πυρήνα των συμφερόντων των κεντρικών τραπεζών, λόγω των επιπτώσεών του στα συστήματα πληρωμών και στις πράξεις νομισματικής πολιτικής. Η ενδυνάμωση της καθημερινής συνεργασίας μεταξύ των εποπτικών λειτουργιών και των λειτουργιών κεντρικής τράπεζας αποτελεί προϋπόθεση για τη διασφάλιση της ομαλής συνεργασίας σε περίπτωση κρίσης. Συνεπώς, η ΕΚΤ βλέπει με ικανοποίηση την αντανάκλαση του ζωτικού ρόλου των κεντρικών τραπεζών, ανεξαρτήτως του εύρους της εμπλοκής τους στην πρακτική διεξαγωγή της προληπτικής εποπτείας, στη σύνδεση της ΕΕΑΤΕ.

9. Τέλος, η ΕΚΤ θα ήθελε να επιστήσει την προσοχή στο γεγονός ότι, όπως διαλαμβάνεται στην αιτιολογική έκθεση της προτεινόμενης οδηγίας, η υλοποίηση της επέκτασης της διαδικασίας Lamfalussy σε όλους τους χρηματοπιστωτικούς τομείς είναι θέμα επείγοντος χαρακτήρα, ενόψει και των μέτρων που πρέπει ακόμη να θεσπιστούν στο πλαίσιο του προγράμματος δράσης για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες. Η νέα διαδικασία θα είναι ιδιαίτερα σημαντική στο να διασφαλιστεί ότι η εφαρμογή του προσεχούς ρυθμιστικού πλαισίου της ΕΕ σχετικά με την κεφαλαιακή επάρκεια στον τραπεζικό τομέα θα συμβαδίζει και θα είναι συνεπής με τη νέα Συμφωνία της Βασιλείας, ώστε να αποφευχθούν συγκριτικά μειονεκτήματα των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων της ΕΕ. Επιπλέον, η διαδικασία Lamfalussy θα δημιουργήσει τους βασικούς όρους για την αποτελεσματική εφαρμογή και εκτέλεση των μέτρων κοινοτικού δικαίου που ήδη θεσπίστηκαν στο πλαίσιο του προγράμματος δράσης για τις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, ώστε να αποκομιστούν πλήρως τα οφέλη από την πρωτοβουλία αυτή. Όταν η ΕΕ θα περιλαμβάνει 25 κράτη μέλη, θα καταστεί ακόμη περισσότερο επείγουσα η ανάγκη να ενισχυθεί η ευελιξία της νομοθετικής διαδικασίας, να απλοποιηθούν οι κοινοτικές ρυθμίσεις, να επιτευχθεί μεγαλύτερη συνέπεια στην εφαρμογή και εκτέλεση των κανόνων της ΕΕ και να ενδυναμωθεί η εποπτική συνεργασία.

Φρανκφούρτη, 20 Φεβρουαρίου 2004.

Ο πρόεδρος της ΕΚΤ

Jean-Claude TRICHET

(⁸) Οδηγία 2000/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Μαρτίου 2000 σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριότητας πιστωτικών ιδρυμάτων (ΕΕ L 126 της 26.5.2000, σ. 1). (Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη περί των όρων προσχώρησης της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Εσθονίας, της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Δημοκρατίας της Λεττονίας, της Δημοκρατίας της Λιθουανίας, της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, της Δημοκρατίας της Μάλτας, της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Δημοκρατίας της Σλοβενίας και της Σλοβακικής Δημοκρατίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση – Παράρτημα II: Κατάλογος ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 20 της Πράξης Προσχώρησης – 3. Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, ΕΕ L 236 της 23.9.2003, σ. 335).